

Deze zomer, het 22ste Feest van Het Kind in het Parmentierpark.

Deze winter trekt onze INFO Blad in een nieuw kleedje aan ... je ziet wel, het zal je dag Kleuren !

DE ZWAANTJES, een plaatsnaam met uitstraling !

Op 13 september heeft de voorziening de gerenoveerde zolder ingehuldigd die nu modern en ruim is ingericht.

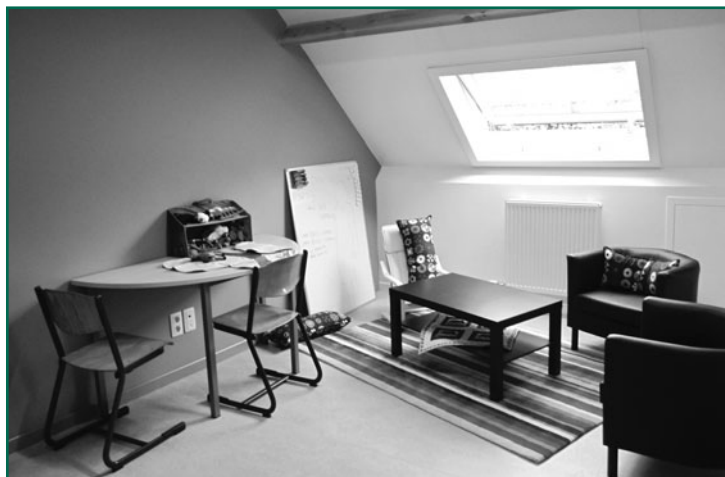
De herinrichting van deze werklokalen was noodzakelijk om de gesprekken met jongeren en hun ouders professioneel en discreet te laten verlopen.

DE ZWAANTJES is een voorziening die gelegen is in Hoboken te Antwerpen. Het is een Onthaal - Observatie en Oriëntatiecentrum dat werkt voor de Bijzondere Jeugdbijstand in Vlaanderen. De omkadering bestaat uit de directie, zeven opvoeders, twee psychologen, twee gezinsbegeleiders en een onderhoudsploeg. Een twaalfstal jongeren, meisjes en jongens, verblijven in het centrum gedurende een korte periode, gemiddeld twee maanden. Anderen worden er opgevangen gedurende een deel van de dag of de hele dag en worden begeleid in hun familiale milieu. De omkadering binnen

deze voorziening is belangrijk omwille van de intensieve begeleiding van de jongeren en hun gezin, die er vooral op gericht is hen te helpen om een nieuwe richting te vinden na een vaak moeilijk verleden.

In 2011 zal deze voorziening haar 20 jarig bestaan vieren. Samen met de voorziening DE SLUIS, in Zandvliet, die dezelfde diensten verleent, vormt DE ZWAANTJES de vzw VEER. Deze vzw is lid van de grote vzw KIOSK die talrijke voorzieningen groepeert die zich inzetten voor jongeren in de regio Antwerpen en omstreken.

MHdB

Op deze foto in de vernieuwde lokalen, ziet u de directies van de twee voorzieningen: Frie Seghers van De Zwaantjes en Bart Campo van De Sluis en van de vzw VEER.

EDITO

Beste vrienden,

Onze federatie groepeert meer dan dertig aangesloten voorzieningen die vooral ten dienste staan van de kansarme jeugd. Er zijn begeleidingstehuizen voor jongeren tot 18 jaar, er zijn Onthaal - Observatie en Oriëntatiecentra, er is een voorziening voor hulp aan mensen uit de Vierde Wereld. De verantwoordelijken van deze voorzieningen doen er alles aan om de noden van de jongeren die aan hen worden toevertrouwd, zo goed mogelijk in te schatten. Dat komt tot uiting in het stijgend aantal aangesloten voorzieningen en in een voortdurende uitbreiding van het soort interventies om deze jongeren te helpen. Die interventies kunnen van verschillende aard zijn: pedagogisch, psychologisch, affectief of materieel. Om dat waar te maken beschikken wij over talrijke opvoeders en opvoedsters, sociale assistenten en psychologen. Van harte breng ik regelmatig hulde aan hen want zij doen een buitengewoon werk.

Onze driemaandelijkse nieuwsbrief wil U op de hoogte houden van de acties die wij ondernemen. De laatste tijd hebben wij het feest van het Kind gehad in het Parmentierpark en de inhuldiging van nieuwe lokalen in de voorziening DE ZWAANTJES in Hoboken.

Ik heb het reeds herhaaldelijk gezegd, beste lezers, dat al die voorzieningen niet zouden kunnen werken zonder U. Onze bronnen van inkomsten zijn uw giften, de omhalingen in de parochies, uw deelname aan onze grote tombola en de nalatenschappen die van tijd tot tijd uit de hemel vallen. Het is dus wel degelijk dankzij U dat wij nieuwe voorzieningen konden verwelkomen en zo meer jongeren helpen. Bedankt in hun naam.

Baron Paul van der Straten Waillet
Voorzitter

voorzitter :

Baron Paul van der Straten Waillet

afgevaardigd bestuurder :

Jacques Sonnevile

hoofredacteur :

Yves Rigo

redacteur :Laure d'Oultremont
Marie-Hélène de Biolley**vertaling :**

Bert Weekers / Rik Verboven

lay-out :

Anne de Wolf / Mircea Stefan

**redactie / administratie /
publiciteit :**PARMENTIERLAAN 19 BUS 4
1150 BRUSSEL

TEL (02) 771 08 10

FAX (02) 771 22 02

e-mail: froidure@skynet.be

Website: www.froidure.be

210-0398955-46

F.A.F. KLEINE DENNEN

Dit nummer wordt u gratis aangeboden.

Wij rekenen op uw vrijgevigheid om
onze actie te steunen.

Fiscaal attest voor giften vanaf 30 €.

Als lid van de Vereniging voor
Ethiek in de Fondsenwerving,
verzekeren wij u transparante
rekeningen en toegang tot
informatie

Deze voorziening is een **Centrum voor Educatieve Oriëntatie** in het hart van Brussel. Het biedt zeer doelgerichte en concrete hulp en begeleiding aan jongeren in samenwerking met de Dienst voor Bijzondere Jeugdzorg ofwel in opdracht van de jeugdrechtbank indien de jongere voor zichzelf of voor anderen een gevaar betekent. PLURIELS biedt aan de jongere en aan zijn familie een langdurige begeleiding **met respect voor alle personen** die een rol spelen in zijn leven. Het gaat helemaal niet over een voorbijaande hulp ook niet over de controle van de situatie van buitenaf en op een dwingende wijze. De begeleidde families zijn er zich soms bewust van. Soms vragen zij er zelf naar, maar meestal niet van in het begin. Wie aanvaardt er echt om te erkennen dat de organisatie in zijn gezin of zijn manier van opvoeden niet goed werkt? Sommige families werken goed mee maar andere zien het belang niet in van een psychosociale of educatieve hulp die uitein-

delijk opgelegd wordt voor het goed en het overleven van hun kind.

Met echte toewijding en persoonlijke aandacht voor elke begeleidde jongere en zijn familie zetten de medewerkers van PLURIELS zich in gedurende een heel jaar lang. De jongeren verblijven niet in de voorziening, zij blijven in hun familiale milieu. De wekelijkse ontmoetingen hebben plaats bij hen thuis of in de lokalen van PLURIELS. Indien nodig worden ook sociale initiatieven genomen met de jongere of met zijn ouders. Elke jongere heeft zijn eigen begeleider of soms twee indien dat nodig blijkt. Het centrum heeft officieel de mogelijkheid om per jaar 75 jongeren en hun familie te helpen. De omkadering bestaat uit zes personen die een opleiding genoten als sociaal assistent, gespecialiseerd opvoeder, psycholoog en/of criminoloog. **PLURIELS werkt daarbij samen met verschillende sociale instanties en met scholen** tijdens de

periode dat de jongere begeleid wordt. Van bij het begin van de tussenkomst wordt een handelingsplan opgesteld samen met de adolescent en/of zijn verantwoordelijke ouder. De resultaten worden regelmatig geëvalueerd. De begeleiding steunt op drie pijlers: de pedagogische, de psychologische en de sociale benadering. Zij wil op lange termijn de relatie van de jongere met zijn omgeving verbeteren en tevens aansturen op een grotere autonomie. Daarom is **PLURIELS ook aanwezig, met vallen en opstaan, bij de reïntegratie van de jongere in zijn familie.**

Dit type van begeleiding is meer dan nodig in de huidige multiculturele samenleving. Dat zou eigenlijk moeten uitgebreid worden. Maar alle initiatieven op het terrein, hoe goed ze ook zijn, kosten geld. Zij vereisen de goedkeuring en de fondsen van heel wat sociale en politieke instanties. Zij moeten overtuigd worden, wat niet eenvoudig is.

De familie MICHEL :

*Ik had de gelegenheid een jong Belgisch gezin te ontmoeten bestaande uit de jonge moeder Françoise, haar dochter Cindy van 18 jaar en haar kleindochter Océane van nauwelijks 1 jaar oud. Zij hebben alle drie dezelfde open en levendige blik die lijkt te zeggen "niet met mij!" Drie vrouwen, drie levens die elkaar kruisen en op sommige momenten in elkaar opgaan. **Zij hebben uiteindelijk aanvaard zich te laten inspireren om te groeien, ieder voor zich, zonder uit het oog te verliezen wat hen verbindt.***

Françoise is dus een jonge grootmoeder zoals dat tegenwoordig meer voorkomt. Zij is opgegroeid in een gezin dat niet erg stabiel was. Tussen een heel depressieve vader en een moeder die meer echtgenote dan mama was, slaan zij samen en haar oudere zuster er zich door zoals zij kunnen elk volgens hun eigen karakter. De oudste wordt hard om het te kunnen volhouden en om de slagen te incasseren die op haar terecht komen omdat zij de kleine zus wil beschermen. De twee kinderen worden dan in een voorziening geplaatst. Françoise vertelt haar beste herinneringen van de twee mooie jaren die zij doorbracht in het Noors paviljoen van het Parmentierpark bij Abbé Froidure. Wat is de wereld klein! Zij vertelt: "Wij hadden veel plezier. Tijdens de vakantie gingen wij naar de bergen in Zwitserland of naar de Belgische kust." Na de tragische dood van haar vader gaan zij terug bij hun moeder wonen. De jongste Françoise is dan 11 jaar.

In de volgende jaren ontspoord zij helemaal. Zij rebelleert overal waar zij kan: drugs, misdaad, vlucht uit tehuizen als ultieme uitda-

ging, maar ook de gevangenis van Vorst. Dan volgt een diepe depressie die haar in de psychiatrische voorziening Titeca doet terechtkomen. Dat zal de elektroshock zijn die haar zal doen besluiten om uit die helse afgrond te kruipen van haar tomeloze revolutie. Dat is de levensloop van een jong meisje dat snakt naar erkenning en liefde die ze veel te lang gemist heeft.

Een tijdje later ontmoet zij Rudy met wie zij 8 jaar samenwoont en die de vader van Cindy is. Maar zij verlaat hem en het enige dat zij meeneemt is haar dochtertje van 2 jaar. Zij moet weer van niets beginnen, zonder enige bestaansmiddelen. En dat is hard voor een alleenstaande en kwetsbare moeder. Zij klampt zich vast aan dat kleine meisje, haar leven, haar alles, maar in die mate dat zij haar belet te ademen. Daardoor heeft Cindy ernstige longproblemen. Zij is voortdurend ziek en buiten adem en kan niet regelmatig naar school gaan. Moeder en dochter zijn altijd zodanig met elkaar vergroeid dat men van osmose zou kunnen spreken. Zij zijn zo alleen en opgesloten in hun luchtbel. Slechts enkele personen slagen erin om hen te helpen. Cindy herinnert zich bijvoorbeeld de onderwijzeres van het 6 de leerjaar in de Marcoux school. Die steunde haar en kwam haar s'morgens ophalen om zeker te zijn dat zij naar school zou komen. "Dat is het soort mensen dat men niet vergeet," zegt zij. Misschien had zij bemerkt hoe Françoise haar dochter opgesloten hield.

Het meisje is zo opgegroeid in die liefdescon die haar hermetisch afsloot van het leven en haar geen kans gaf om zichzelf te ontplooien. Daarbij kende zij ook de groeipijnen van de puberteit met enorme problemen als: overgewicht, zelfverminking en depressie met als gevolg dat zij uit schaamte het huis niet meer uitkwam. Het werd zo erg dat zij op een donkere dag probeerde, zoals haar grootvader, uit het leven te stappen. Gedurende een periode van vier jaar werd Cindy regelmatig opgenomen in een psychiatrische kliniek.

Op het einde van haar laatste verblijf van drie weken op de dienst kinderpsychiatrie neemt PLURIELS haar begeleiding op. Cindy is dan bijna 17 jaar en zwanger. De jeugdrechter wil niet meer dat zij terug bij haar moeder gaat wonen die zelf ook begeleid wordt door PLU-

RIELS. Men beslist dat samen met de begeleiding van deze voorziening, Cindy naar een opvanghuis voor tienermoeders gaat. Daar kan zij dan een meer evenwichtige zwangerschap doorbrengen en haar zelfstandigheid versterken. Moeder en dochter worden weer gescheiden. Het is hard voor hen maar zij zijn zich bewust dat het nodig is opdat zij elk zouden kunnen ontplooiën. **Zij zijn heel moedig als men bedenkt hoe zij heel hun leven hebben moeten vechten. Dat overlevingsinstinct dat opgewekt werd door liefdevolle en bewakende mensen zal hen uit de duistere cirkel bevrijden.**

Françoise is oprecht dankbaar tegenover de medewerkers van PLURIELS. Zij hebben haar begeleid en gesteund met volharding en ondanks haar inzinkingen. Dankzij hun trouwe begeleiding die zo menselijk en toch zo professioneel is, beseft zij nu dat zij in een levensfase gekomen is waarin zij leert om sterker, onafhankelijker en positiever te worden. Zij heeft een levenspartner en ziet regelmatig haar dochter en haar kleindochter. Maar zij leven ieder apart. Dankzij de tussenkomst van verschillende sociale instanties woont Cindy in een ruim appartement in Molenbeek en zorgt er allen voor haar dochtertje Océane.

Als die oud genoeg is om naar de kinderopvang te gaan, wil Cindy een opleiding volgen als verzorgster bij kinderen of ouderen. Van de Dienst voor Bijzondere Jeugdzorg heeft zij een verlenging voor begeleiding gekregen tot haar 20 jaar. Een sociale assistente van PLURIELS begeleidt haar en helpt haar met haar tijdsbesteding, haar budget en administratieve verplichtingen, haar verantwoordelijkheid als moeder en haar persoonlijke ontwikkeling. Zo wordt zij stilaan meer verantwoordelijk en zelfstandig. Ook grootmoeder Françoise kan nog altijd op de hulp van PLURIELS rekenen als zij dat wenst. Maar zij voelt zich nu in staat om op eigen vleugels te vliegen. **Een gevecht, een werk van lange adem ... voor het leven!**

MHdB